

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1636

Vragen van de leden **Van Bommel** en **Poppe** (SP) aan de ministers van Verkeer en Waterstaat en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *plaatsing van GSM-masten*. (Ingezonden 1 februari 1999)

1 Hebt u kennis genomen van het artikel «Verbod op GSM-antennes»?¹

2 Kunt u ons informeren over de voorwaarden die de gemeenten Haarlemmermeer wil stellen aan de plaatsing van GSM-masten?

3 Hoever reikt de autonomie van gemeenten om voorwaarden te stellen aan de plaatsing van masten?

4 Is het u bekend dat in de Verenigde Staten in stedelijke gebieden GSM-masten in toenemende mate geconcentreerd worden op scholen en woongebouwen in achterstandswijken, waarbij veel overlast ontstaat in de directe omgeving?

5 Worden ook in Nederland in toenemende mate masten geplaatst op gebouwen waarin of waar nabij veel mensen verblijven? Kunt u dit kwantificeren?

6 Deelt u de mening dat het moment is aangebroken waarop een nadere

landelijke regulering van de plaatsing van GSM-masten wenselijk is?

¹ Trouw, 29 januari jl.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **De Vries** (Verkeer en Waterstaat), mede namens de ministers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. (Ontvangen 28 juni 1999), zie ook Aanhangsel Handelingen nr. 879, vergaderjaar 1998–1999

1 Ja.

2 In een persbericht van 19 februari 1999 heeft de gemeente Haarlemmermeer haar beleid ten aanzien van het plaatsen van antennemasten voor mobiele telecommunicatie nader toegelicht. Blijkens dit persbericht is het College van B&W van mening dat met name aan de hand van stedenbouwkundige aspecten moet worden bepaald of er wel of geen bouwvergunning wordt verleend voor het plaatsen van antennemasten. Verder blijft voor het college uitgangspunt dat wordt meegewerkt aan een landelijk dekkend netwerk voor mobiele telecommunicatie, en wil zij op haar grondgebied geen «witte vlekken» laten ontstaan.

3 Op grond van de systematiek van de Woningwet zijn bouwwerken bouwvergunningplichtig, tenzij zij in artikel 43 van die wet bouwvergunningvrij zijn verklaard, danwel in artikel 2 van het Besluit meldingplichtige bouwwerken meldingplichtig zijn verklaard. De betreffende antennemasten zijn bouwvergunningplichtig. Bij de bouwvergunningverlening zal moeten worden getoetst aan het bestemmingsplan. In principe staat het de gemeenten hierbij vrij om te bepalen hoe zij omgaan met hun beleid met betrekking tot deze antennemasten.

4 Een duidelijke trend hierin is mij niet bekend. In de VS zijn vergunninghouders voor mobiele telecommunicatie, evenals in vele andere landen, verplicht te voldoen aan bepaalde dekkingvereisten. Overigens zullen vergunninghouders hun antennes bij voorkeur plaatsen op voor hen, vanuit commercieel oogpunt, zo gunstig mogelijke locaties. In de VS zijn in de «Telecommunications Act of 1996», regels gesteld voor het plaatsen van antennes. Samen met de lokale zoneringsvoorschriften vormt deze regelgeving in de VS het kader voor de lokale goedkeuringsprocedure.

5

Voor het plaatsen van antennes in Nederland is op de eerste plaats van belang dat alle vergunninghouders, met uitzondering van Ben, verplicht zijn te voldoen aan in de vergunningen vastgelegde dekkingseisen. KPN en Libertel zijn nu reeds verplicht landelijke dekking te bieden. Voor de vergunninghouders Telfort en Dutchtone geldt een zekere fasering in de vergunningseisen om in de komende jaren tot landelijke dekking te komen.

In het algemeen zullen antennes worden geplaatst op of nabij locaties waar de behoefte aan mobiele telecommunicatie het grootst is. Het aantal te plaatsen antennes is moeilijk te kwantificeren. Dit is afhankelijk van de ondernemingsplannen en de marktstrategie van de vergunninghouders. Verder zijn de ontwikkeling van de techniek, de toename van het mobiele telecommunicatieverkeer en de mate waarin antenneopstelpunten worden gedeeld van invloed op het aantal antenneopstelpunten. Voor dit gezamenlijk gebruik van antenneopstelpunten («sitesharing») zijn zekere rechten en verplichtingen opgenomen in artikel 3.11 van de Telecommunicatiewet.

6

De huidige regelgeving beoogt om, rekening houdend met de belangen van alle betrokkenen, te komen tot een zorgvuldige wijze van plaatsing van de antennes.

Deze belangenafweging kan op lokaal niveau plaatsvinden in het kader van de totstandkoming van de bestemmingsplannen en het afgeven van bouwvergunningen voor antenne-installaties. Mocht in de toekomst blijken dat de huidige regelgeving niet volstaat, dan zullen wij ons beraden in hoeverre deze aanvulling behoeft.

Om alle betrokkenen nader over de relevante regelgeving en over de gezondheidsaspecten te informeren, zal in overleg met de betrokken departementen, de vergunninghouders, de Gezondheidsraad, de VNG en vertegenwoordigers van diverse provincies en gemeenten, op korte termijn een brochure worden gepubliceerd.